

fattet af bestemmelserne i ovennævnte lov, udøves af en frikommune.

Kapitel 7

Indenrigsministerens område

§ 16. Indenrigsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne i lov om kommunernes styrelse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 313 af 20. juni 1984, bortset fra § 2, stk. 1, §§ 10–14, § 20, stk. 1, 2 og 5, §§ 23, 25 og 29, § 40, stk. 1, 1. pkt., § 40, stk. 2, 1. pkt., § 40, stk. 3, § 42, § 45, stk. 3, §§ 61, 61 a–c, 63 og 66.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan indenrigsministeren godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter der henlægges beslutningskompetence i nærmere afgrænsede kommunale anliggender til lokaludvalg eller lignende. Lokaludvalgenes afgørelser kan indbringes for overordnede myndigheder i samme omfang, som hvis de var truffet af kommunalbestyrelsen.

§ 17. Indenrigsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne om, hvilke myndigheder der administrerer, herunder træffer afgørelse, efter lov om offentlig sygesikring, jfr. kapitel 3 og kapitel 6 i lovbekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976, som senest ændret ved lov nr. 254 af 6. juni 1985.

§ 18. Indenrigsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter en kommunalbestyrelse kan tilbyde vederlagsfri tandpleje, herunder protetisk behandling, til ældre eller personer, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående psykisk eller fysisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter der ydes refusion fra en amtskommune til en kommune, svarende til tilskud efter § 8 i lov om offentlig sygesikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976, som senest ændret ved lov nr. 254 af 6. juni 1985. Det skal tilstræbes, at refusionen ikke overstiger det beløb, som skulle ydes efter sygesikringslovens § 8, såfremt den pågældende frikommune ikke havde iværksat en særlig tandplejeordning.

Kapitel 8

Industriministerens område

§ 19. Uanset bestemmelserne i § 1, stk. 1, 2 og 3, i lov nr. 218 af 28. april 1976 om butikstid er kommunalbestyrelser bemyndiget til som frikommuneforsøg at tillade detailhandelsbutikker på alle hverdage at udvide butikstiden, dog således at denne ikke kan begyndes tidligere end kl. 6.00 og ikke sluttes senere end kl. 22.00, lørdag dog kl. 17.00.

Stk. 2. Det er en betingelse for, at forsøg kan gennemføres i henhold til stk. 1, at kommunalbestyrelsen foranlediger, at der samtidig i kommunen sker forsøg med udvidelse af åbningstiden i offentlige kontorer inden for den kommunale forvaltning, post- og telegrafvæsenet m.v., samt at kommunalbestyrelsen foretager en afgrænsning af butikstidsforsøget inden for kommunegrænsen, hvis dette er nødvendigt for i videst muligt omfang at undgå konkurrenceforvridning i forhold til butikker beliggende i tilstødende kommuner.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens beslutning om at afholde forsøg med åbningstiden træffes efter forhandling med de berørte organisationer.

Stk. 4. Ved frikommuneforsøg med udvidet åbningstid finder bestemmelsen i § 5, stk. 1, 2. pkt., om, at regulativet skal godkendes af vedkommende minister, og § 5, stk. 3, ikke anvendelse.

§ 20. Industriministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelsen i § 7, stk. 1, i lov nr. 88 af 13. marts 1985 om egnsudvikling.

§ 21. Industriministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter en kommune kan finansiere erhvervspolitiske aktiviteter, som ikke er omfattet af statslige ordninger, og som egner sig for kommunale initiativer.

Kapitel 9

Landbrugsministerens område

§ 22. Landbrugsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne i lov om landbrugsejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 603 af 30. no-